

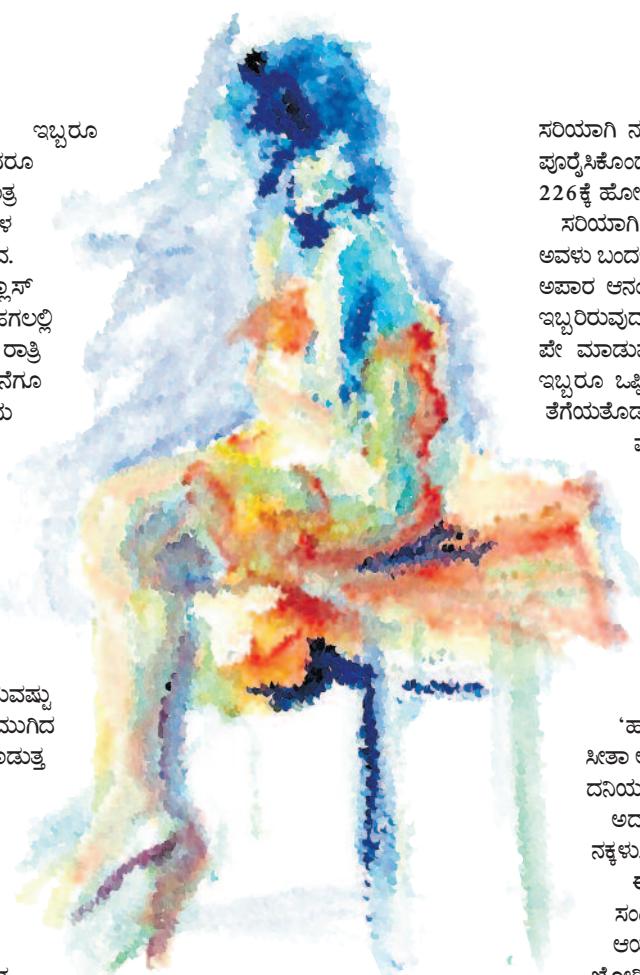

ರವಿ ಮತ್ತು ರಾಜೀಲ್ ಇಬ್ಬರೂ
ಹಂಡಾಪ್ರದರ್ಶರೆ ಆದರೂ
ಭೇಟಿಯಾದಧ್ನು ಮಾತ್ರ
ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ. ರವಿ ಬಹಳ
ಹಿಂದೆ ಮುಂಬಯಿಗೆ ಬಂದವ.
ಬರುವಾಗಲೇ ಹತ್ತನೇ ಕಾಲ್ಸ್ ಸ್
ಮುಗಿಸಿದ್ದ. ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಹಗಲಿನ್ನ
ಕ್ವಾಂಟಿನ್ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತ ರಾತ್ರಿ
ಕಾಲೆಚಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ಕೊನೆಗೂ
ಬಿ.ಕಾ. ಪದವಿಯನ್ನು ಒಬ್ಬೆಯ
ಅಂತರೊಂದಿಗೆ ಮುಗಿಸಿ. ಬಂದು
ಬಣ್ಣ ತಯಾರಿ ಕಾರ್ಬಾನೆಯ
ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ
ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನೇರಿದ್ದ.

ಬಸ್ತುನಿನ ಹೈಸ್ಕ್ಲಾಲಿಗೆ
ಎಂಟನೇ ತರಗತಿವರಗೆ
ಹೋದ ರಾಜೀಲ್ ಕೈಸಿ
ಕೆಲಸವನ್ನೇ ಹಿಡಿದ್ದ.

ವರ್ಷ ಪ್ರೋಟ್ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವನ್ನು
ಗಡ್ಡೆಗಳಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಗಡ್ಡೆ ಕೆಲಸ ಮುಗಿದ
ಮೇಲೆ ಬೇರೆಯವರಿದ್ದ ಮಾಡುತ್ತ
ದಿನಗಳೇಯುತ್ತಿದ್ದ. ಮುಂಬಯಿ
ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುವವರು
ಶ್ರೀಮಂತರಾಗುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡು
ತನಗೂ ಹೋಗಬೇಕೆನಿಸಿತ್ತು.
ಒಮ್ಮೆ ಮುಂಬಯಿಯಿಂದ
ಬಂದ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಕಾಡಿ ಬೇಡಿ
ಅವನೊಂದಿಗೆ ಮುಂಬ್ಯೆ ನೇರಿದ್ದ.
ಹಗಲಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚೆಲು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತ,
ರಾತ್ರಿ ಶಾಲೆ ನೇರಿದ. ಅಲ್ಲಿ ಹತ್ತನೇ ಕಾಲ್ಸ್ ವರಗೆ
ಕಲಿತು ಪರಿಣ್ಯೆ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದ. ಹೋಟೆಲಿಗೆ
ಬರುತ್ತಿದ್ದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರ ಪರಿಚಯ
ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬೇರೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಪ್ರಯ್ಯಿಸುತ್ತಿದ್ದ.
ಒಬ್ಬರು ಹೇಳಿದ್ದರು. ‘ನಿನು ಏಸ್‌ಸಿ. ಅತೆ
ಬಂದು ಸಟ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ತಂದರೆ ನಮ್ಮ ಅಭಿಸಿಸಣ್ಣೇ
ಜವಾನರ ಕೆಲಸ ಕೊಡುತ್ತೇನೇ’ ಅಂತ. ಉಲಿಗೆ
ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಕಾಗದ ಬರೆದ, ‘ಅದೊಂದು
ಸಟ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿ’ ಅಂತ. ಕೊನೆಗೂ
ಮಾವ ಏ. ಗೆ ಬಂದು ದೊಡ್ಡ ಗಂಟು ಕೊಟ್ಟಾಗ
ಪರಿಷ್ಪತ್ತ ಜಾತಿ ಅಂತ ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ತ ನಿರಿದ್ದರು.
ಹೀಗೆ ಅವರ ಅಭಿಸಿಸಣ್ಣೇ ಜವಾನ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು.

ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಮದುವೆ ಅಯಿತು.
ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಅವರವರ ಉಲರಳೆ ಬಿಟ್ಟು
ಮುಂಬಯಿ ರೂಪಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿಯೇ
ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂಥ ಸದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೇ ರಾಜೀಲ್
ನ್ಯೂ ಸ್ಕೂಲ್ ಬಾರ್ಗೆ ಕುಡಿಯಲು ಹೋಗಿದ್ದಾಗ,
ಅಲ್ಲಿ ಕುಂಡಾಪ್ರ ಕ್ಷುಡಿದಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ
ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಇಬ್ಬರಿಂದ
ಬಂದೆ ಸ್ಥಿತಿ. ಕುಡಿತದೊಂದಿಗೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಹವ್ವಾಸ್ವರೂ
ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಆಗಿತ್ತಾದರೂ ರವಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೋದ
ಜಾಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಹೋಗಿ ಬೇಜಾಗಿತ್ತು. ಬೇರೆ

ಸರಿಯಾಗಿ ನ್ಯೂಸ್ಕೂಲ್ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿನ ಕೆಲಸ
ಪ್ರಾಯ್ಯಿಸಿಕೊಂಡು 3.30 ಈ ಗ್ರಾಂ ಲೀಗಲ್‌ನ
226 ಕ್ಕೆ ಹೋದರು.

ಸರಿಯಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆ ಬದು ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ
ಅವಳು ಬಂದಳು. ಅವಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತ ರಾಜೀಲ್‌ನಿಗೆ
ಅಪಾರ ಅನಂದವಾಯಿತು. ಮೊದಲಿಗೆ ಅವಳು
ಇಬ್ಬರಿರುವುದಕ್ಕೆ ಆತ್ಮೀಯಿಸಿದಳು. ಇಬ್ಬರು ಪ್ರೇಕ್ಷ
ಪೇ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಮಾತ್ರ ಒಂದೆ ಎಂದಳು.
ಇಬ್ಬರು ಒಷ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ತಲೆಗೆ ಹೊಂದು ಶಾಲು
ತೆಗೆಯತ್ತೆಡಿದಳು. ಬಂದಾಗಿನಿದ ಅವಳ

ಮುಖವನ್ನೇ ಮಿಕೆ ಮಿಕೆ ನೋಮತ್ತಿದ್ದ
ರವಿ,

‘ನಿನು ಹೆಸರೆನು?’ ಕೇಳಿದ.

‘ರಬಿಯಾ’ ಎಂದಳು
ಮುಗ್ಗುವಾಗಿ. ಅದಕ್ಕೆ ರವಿ,
‘ನಾನು ನಿನ್ನ ಇತ್ತಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದೆ,
ನಿನೇ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಿ’ ಎದ.

‘ಹೌದಾ, ಒಳ್ಳೆಯು’
ಎಂದಳು ಆರಾಮಕ್ಕೆ ನಗುತ್ತ.

‘ಹಾಗಲ್, ನಿನ್ನ ನಿನು ನಿನು ಹೆಸರು
ಸಿತಾ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಿ’ ಎಂದು ರವಿ ಅಕ್ಕೇಪದ
ದಿನಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ.

ಅದಕ್ಕೆವಳ್ಳು, ‘ಟ್, ಹೌದಾ?’ ಎಂದು
ನ್ಯೂಳು.

ಈಗ ನಿಜಕ್ಕೂ ಸಂಕಟ
ಸಂದಿಗ್ಗಿತ್ತಿರುವ ಹೆಸರು ಕಂಡು
ಉಂಟು ಮಾಡಿದ ರಾಜೀಲ್. ಸ್ವಲ್ಪ
ಜೋರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಕೇಳಿದ, ‘ನಿನು ನಿಜವಾದ
ಹೆಸರೆನು ಹೇಳು, ಹೀಗೆ ಮೋಸ
ಮಾಡಬಾರದು’ ಅಂತ.

‘ನಿಜ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನನಗೆ ನಿಜ ಹೆಸರೇ
ಇಲ್ಲ. ಅಕ್ಕ ಯಾವ ಹೆಸರನ್ನ ಹೇಳು ಅನ್ನತ್ವಾಳೋ
ಅದನ್ನೇ ಹೇಳಿಬುದು’ ಎಂದಳು.

‘ಇದು ದೊಡ್ಡ ಹೇಳಣ. ನನಗೆ ನಿನು ಬೇದ್
ಎಂದ ರಾಜೀಲ್’ ಗಟ್ಟಿ ದನಿಯಲ್ಲಿ. ಅವಳು ನಗೆ
ಬಿಟ್ಟು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು.

‘ನಾನು ಹುಡುಗಿ. ಹುಡುಗಿ ಅಂದರೆ ಹುಡುಗಿ
ಅಷ್ಟೇ’

‘ಇದು ಅನ್ಯಾಯ’ ಎಂದ ರಾಜೀಲ್. ಈಗ
ರವಿಗೆ ರಾಜೀನ ಮೇಲೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಂತು.
ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಕುಂಡಾಪ್ರ ಕ್ಷುಡಿದಲ್ಲಿ ವಾದ
ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದರು. ಅವರ ಮಾತುಗಳು ಅವಳಿಗೆ
ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದ
ಮತ ಧರ್ಮಗಳ ಹೆಸರುಗಳು ಅವಳಿಗೆ ಮೋದಲೇ
ಅರ್ಥವಾಗಿರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಅಸಹನೆಯಿಂದಲ್ಲಿ
ಕೇಳಿದಳು.

‘ಏನು, ನಾನು ಬೇಕಾ? ವಾಪಾಸ್ ಹೋಗಲಾ?’

ತಕ್ಕಣ ರವಿ, ‘ನನಗಂತಾ ಬೇಕು. ನಿನ್ನದೇನು
ಹೇಳು’ ಎಂದು ರಾಜೀನನ್ನು ಕೇಳಿದ.

ರಾಜೀಲ್ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ – ದೇಹದ ಬಗ್ಗೆ,
ಅದರ ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ.